

ordentlige Indkomst- og Formueskat, endda noget forøget i Forhold til det, jeg havde foreslaaet. Ændringerne er jo ikke gaaet ud paa at formindske, men tværtimod paa at forøge Skatten, og da denne Skat nok vil indbringe 90 Mill. Kr., er det derigennem maaske mere forklarligt, at jeg i Øjeblikket kan tænke mig Muligheden af at undvære de 3 Mill. Kr.

Jeg har allerede herigennem svaret det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey). Han vil jo dog maatte indrømme mig, at hvis han satte saa meget ind paa at faa Statsbanetaksterne forhøjet, hvis han i den Grad fandt den Jernbanepolitik, der føres fra Ministeriets Side, forkastelig, havde han haft en let og rimelig Vej til at faa sine Ønsker fremmet ved at gaa ind paa den Forhandling, der var tilbuddet ham.

Jeg har saa kun nogle Ord at sige til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Richelieu). Jeg maa i al Almindelighed sige, at de Indvendinger, han rettede imod mig med Hensyn til dette Lovforslag, som vel snart vil blive til Lov, maa han rette til sit Parti eller til hele det høje Lands-ting; som nu staar i Færd med at vedtage Lovforslaget — derom kan han jo ikke nære nogen Tvivl, da hele Udvalget indstiller det til Vedtagelse. Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem først og fremmest burde have søgt at gøre sin Indflydelse gældende indenfor sit Parti. Jeg haaber, at det nu, da han ikke faar sin Villie med Hensyn til dette Lovforslag, og han erklærer, at han vil stemme imod det, ikke skal medføre en Katastrofe af lignende Art, som vi før har maattet opleve: at et æret Medlem, naar han ikke har kunnet faa sin Villie, gik ud af sit Parti. Det vilde se galt ud for det konservative Folkeparti, hvis det, hver Gang en større Sag skal fremmes, skulde koste Partiet et Medlem. Jeg har rigtignok hørt sige, at de Medlemmer, som er gaaet ud af Partiet, alligevel deltager i Partimøderne og ogsaa paa anden Maade optræder som Medlemmer af Partiet. I saa Tilfælde er det naturligvis ikke saa farligt, om der falder een bort. Det ærede Medlems Indvendinger forekom mig at være af to Arter. Den ene var, at det var tvivlsomt, om Pengene overhovedet vilde komme ind. Det ærede Medlem anførte, at det maaske allerede havde været vanskeligt at faa Pengene ind ved den overordentlige Indkomstskat, som forfaldt den 1. December 1916. Jeg maa dertil sige, at vi i Finansministeriet ingenlunde

har det Indtryk, at Pengene ikke lader sig inddrive. De Skatteydere, som har skullet betale den overordentlige Indkomstskat, har betalt, og Vanskelighederne har ingenlunde været store. At der altid ved en saadan Skats Forfalden bliver nogle, der ikke kan betale, er selvfølgelig, men Skatten betales jo for en overvejende Del af de store Selskaber, og jeg kan egentlig ikke se, at de har lidt noget. Jeg har heller ikke noget Indtryk af, at de ikke kan betale. Naar man har set de Regnskaber, der er aflagte, har man ikke faaet det Indtryk, at de er stædt i saa haard Nød, at de ikke kan betale baade den Skat, som der var Tale om i Fjor, og den, som de nu kommer til at betale. Tværtimod finder jeg, at der paa alle disse Selskabers Regnskaber, meget rimeligt, allerede er afsat Beløb til Skatten, og der synes ikke desto mindre at være Mulighed for, at de kan give deres Aktionærer et ret rimeligt Udbytte. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem skal være ængstelig i saa Henseende. Der kan selvfølgelig være nogle Spekulanter, der ikke kan betale. Det ærede Medlem talte om, hvordan Forholdene havde været paa Børsen i Slutningen af Aaret, og det ærede Medlem kender maaske ogsaa mere dertil, end jeg gør. Jeg vil gerne tro, at der kan have været nogen Misère for enkelte Personer, men det vil spille en ganske uvæsentlig Rolle for denne Sag. Det kan gerne være, at der er nogle Spekulanter, der ryger. Hvad saa? Saa vil maaske nogle smaa, forholdsvis smaa, Beløb, som vi havde ventet, ikke indkomme, men for det store og heles Vedkommende, som Skatteligningen foreligger her i Landet, hvorom jeg dog har nogle Oplysninger, er der ikke den mindste Fare. Men jeg kan ogsaa i Anledning af det, som det ærede Medlem har sagt, oplyse, at et saa glimrende Aar, som 1916 har været, har vi — i det mindste, naar vi skal se det fra Finansministeriets, fra Skattevæsenets Side — aldrig kendt her i Landet. Saa store har Indtægterne været baade for Selskaber og Privatpersoner, overhovedet for Skatteyderne, at der overhovedet aldrig nogen Sinde er indgaaet en saadan ordinær Indkomst- og Formueskat som den, der kan ventes at indkomme i Skatteaaret 1917—18, og at man desuden ogsaa kan slutte, at den overordentlige Indkomstskat, baade som Merindkomstskat og som Tillægsskat, vil give ganske særdeles gode Resultater. Det ærede Medlem skildrede ogsaa Forhol-